

20210112-Taygeta-NL-Teleportatie-hoe-doe-ik-doe-het-Yazhi-Swaruu-legt-uit

Teleportatie - Hoe doe ik dat? Yazhi Swaruu legt uit (Buitenaards Contact)

CHAT 1 (APRIL 2020)

Yazhi: Het idee van wat mogelijk is en wat niet is, is wat je beperkt.

Gosia: Dat geloof ik volledig. Ook al kan ik nog niet door de muur lopen. Maar dat is niet erg. Ik zal niet gek kijken naar degene die het wel kan. Ik zal vol ontzag staren.

Yazhi: Je kan het! Je moet oefenen. Iedereen kan het! Dat is een geloofssysteem wat je tegenhoudt. Je moet de tijd langzamer en langzamer waarnemen en daarmee ben je in een lichtere en lichtere dichtheid, je lichaam en alles in je energieveld zal resoneren en vibreren op jouw frequentie van geest en waarneming. En je kunt de tijd langzamer en langzamer waarnemen door je perceptie ervan te veranderen.

Als voorbeeld, kijk naar de naald van de seconden in een klok. Kijk hoe het gaat, hoe het tikt, langzamer en langzamer. Maak je los van je omgeving... kom in een meditatieve trance... kijk naar de wijzer, die steeds langzamer tikt, een eeuwigheid elke keer als hij tikt. Alles rond de klok wordt zwart en wazig. In die toestand tril je heel snel.

Het is een gemoedstoestand. Ik hoor ook het kloppen van de harten van mensen. Een van hen is genoeg, want de anderen kloppen mee. Met mijn geest laat ik ze langzamer gaan, en langzamer, wat ik me inbeeld, is werkelijkheid. Het hart stopt bijna met kloppen, slechts één keer in een hele lange tijd, zie je ze langzamer gaan. Meer en meer. Tot ze bewegingsloos zijn.

Voor jou staan ze stil. In jouw perceptie, is alles perceptie. Voor hen beweeg ik extreem snel, als een kogel! Maar dat betekent ook dat ik geen massa heb. Omdat ik in een andere dichtheid ben. Tijd betekent niets, relatief is het. En muren betekenen ook niets. Oefen en je zult het kunnen. Dat is van dichtheid veranderen met geest alleen.

Gosia: Maar zodra je je ogen van de naald van de klok afhaalt, ga je niet terug naar de vorige toestand? Een muur wordt niet weer een muur zoals voorheen? Hoe houd je die toestand in stand?

Yazhi: Nee. De naald is om te oefenen. Dan ken je de mentale toestand en je induceert die bij jezelf. Heel snel en naar believen, in een oogwenk! Harten werken beter, omdat het een referentie is van het tijdsbestek en de dichtheid van de andere mensen om je heen. Maar dat is niet eens nodig, met oefening ken je het gevoel.

Ik ga in trance en ik word een ander, in een andere dichtheid. Maar het is niet gek. Het is oefening!

Gosia: Maar wat als je geen harten in de buurt hebt om te horen? Ik denk dat de klok misschien beter voor mij zou zijn.

Yazhi: Kijk naar de klok, en denk niet dat je in staat zult zijn om de wijzer van de seconde te stoppen. Laat het tikken! Zelfs ik kan het niet stoppen als ik er de eerste keer naar kijk. Het gaat niet om het stoppen van het wijzertje in de klok, het gaat erom hoe je je van binnen voelt.

Gosia: Dus, je beeldt je in dat het steeds langzamer gaat? Door verbeelding? Door het te willen?

Yazhi: Ja, maar laat het tikken. Je zult het niet stoppen. Het gaat er niet om het te stoppen of dat zou simpele telequinesis zijn. Het is slechts een verwijzing naar het veranderen van je werkelijkheid, je waarneming, het binnengaan van een trance.

Gosia: Oké, dus de hand tikt op dezelfde manier, je perceptie ervan zal veranderen. Je komt in een andere ruimte tijd/dichtheid van waar je het trager voelt. Je bent op een andere tijd snelheid. Toch?

Yazhi: Precies! En het is niet jezelf voor de gek houden! Realiteit is perceptie. Verander de perceptie en je verandert de realiteit. Het gaat erom hoe je waarneemt dat de dingen langs je heen stromen, hoe snel!

Een andere manier om dit uit te leggen, is dat je alles laat gaan waardoor je je gehaast voelt. Laat alles gaan. Wees te laat voor alles. Zie alles als traag, niets is belangrijk, noch nodig om gedaan te worden. En terwijl je de perceptie van je omgeving, je realiteit, in feite jezelf, jij, wie je bent, vertraagt, versnelt je bewustzijn, en veel. Ik bedoel kogelsnelheden. Snelheid en tijd zijn altijd relatief, nooit een constante. Dus, als je externe wereld traag is, betekent het dat jij snel bent. Ik bedoel echt, echt snel!

Dit is niet gek, het is simpele mentale kracht, concentratie, dissociatie. Gerichtte intentie om te dissociëren. Anéeka noemt het superkrachten, ok misschien zijn ze dat wel. Maar dit is slechts perceptie. De realiteit veranderen met de geest alleen!

Gosia: Ja. Waarneming is zeker werkelijkheid. Er is niets anders dan waarneming. Ik begrijp het! En wat kun je dan met die snelheid doen? Door muren heen gaan etc?

Yazhi: Ja. Muren zijn niet in jouw dichtheid, omdat je veel sneller trilt, wat betekent dat je in een hogere Frequentie bent. Je weet nog steeds dat ze er zijn... maar ze zijn niet in jouw dichtheid. Dus, je kunt er doorheen lopen. Je trilt een stuk hoger. Je wordt geest vanuit hun gezichtspunt, je wordt een geest naar believen! Dan mentaal vertraag je en kom je terug in de realiteit die je deelt met anderen.

En ik heb zelfs geprobeerd mezelf te rematerialiseren met mijn arm nog in een muur. Ik was eerst bang, maar ik probeerde het eerst met mijn schoen. En het interessante is dat als je je trilling verlaagt tot je gelijk bent aan die van de deur... De materie van de deur of muur en de materie van de schoen stoten elkaar steeds meer af. Zoals twee magneten die elkaar afstoten. De muur of de deur duwde de schoen weg zodat ze nooit mengen.

Gosia: Dus met andere woorden je kunt er niet in blijven hangen.

Yazhi: Ik dacht eerst dat de schoen vast zou komen te zitten in de muur. Maar dat gebeurt niet. Toen probeerde ik dat met mijn arm, en met mijn lichaam, en het stoot je af, beweegt je weg aan de ene of de andere kant van de muur, je komt nooit vast te zitten in de muur.

Met andere woorden, je kunt niet vast komen te zitten in een muur, dat is een fysische onmogelijkheid! De atomen waaruit de materie is opgebouwd zijn elektrisch geladen, als ze op elkaar inwerken, stoten ze elkaar af.

Gosia: Maar ik vraag me af waarom dat is. Waarom kan de materie van de schoen niet vast komen te zitten in de materie van de muur? Het zijn allebei levenloze voorwerpen. Als je de schoen in de muur cementeert, blijft hij daar wel.

Yazhi: Ze zijn levenloos. Maar hun elektronen zijn zeer actief. Ze creëren een magnetisch veld, dat wanneer ze een gelijke in Frequentie (dichtheid van bestaan) tegenkomen, ze elkaar afstoten. Als je binnen de muur "materialiseert", duwt het je naar buiten!

Gosia: Ok, is het omdat je voet er in zit? Als je de lege schoen gewoon in de cementmuur zou stoppen, zou hij daar voor altijd blijven.

Yazhi: Wat de dichtheid van je schoen verandert is het feit dat je hem vasthoudt, dus is hij binnen je toroïdale veld, dat op zijn beurt je Frequentie bepaalt en die wordt gecontroleerd door je geest-waarneming.

Gosia: Juist. Dus het is gerelateerd aan het feit dat je op de een of andere manier betrokken bent bij die schoen.

Yázhì: Nee, want als je hem daar laat, als je hem niet meer vasthoudt, springt hij er nog steeds uit.

Je trilt hoger en je kunt de schoen binnen de muur houden, maar op het moment dat je hem loslaat, zal hij uit de muur worden gestoten, net alsof je hem naar... de muur had gegooid. Omdat je de muur om de schoen heen maakt.

CHAT 2 (oktober 2020)

Gosia: Hoi. Wat is er nieuw Yázhì?

Yázhì: Ik ben nagekeken door Senetre, onze dokter. Ik werd een beetje duizelig, dat is alles. Misschien heb ik me een beetje overbelast.

Gosia: Wat deed je?

Yázhì: De ruimtetijd verbuigen. Tenminste voor mezelf.

Gosia: Ohh... wat heb je precies gedaan? Jezelf in een schildpad veranderd?

Nop nop. Gewoon aan het experimenteren. Op zoek naar mijn grenzen, denk ik.

Gosia: Wees wat specifiek alsjeblieft!

Yázhì: Mm, ik ben op zoek naar springen met iets anders bij me, niet alleen, met een voorwerp bijvoorbeeld. Makkelijk als het klein is, maar ik wilde steeds groter worden.

Gosia: Waar springen?

Yázhì: In het algemeen... overal naartoe teleporteren.

Gosia: En wat gebeurde er? Enig succes? Kun je het proces van teleporteren in detail beschrijven?

Yázhì: Ja, ik kon het, maar daarna voelde ik me heel, heel moe.

Beschrijf het in detail. Ok. Ik ga in een tranceachtige toestand en concentreer mijn geest op de plaats waar ik heen wil springen. Dan ga ik de tijd om me heen vertragen zoals ik eerder heb beschreven, dissociëren, zoals wanneer ik naar iets kijk, zoals een klein lichtje dichtbij me, alles wordt zwart behalve het kleine lichtje.

Dan plaats ik het kleine lichtje op de plaats waar ik heen wil, met logica waarom het daar zou zijn, en dan ga ik als het ware langzaam uit die toestand trekken, terwijl ik vreugde voel, en een krachtige vrede en kalme sensatie, duidelijk hoge Frequentie.

Dan wordt het kleine lichtje dat ik als referentie nam van mijn oorspronkelijke plaats op de nieuwe plaats gezet, en al de "zwartheid" eromheen verdwijnt langzaam en de beelden en de omgeving die me omringen zijn niet meer waar ik was, ik ben nu waar ik wil zijn. En nu doe ik het zonder het kleine lichtje als referentie. Dat is mijn mechanisme, in principe.

Gosia: Wow. Klinkt logisch! Maar nu... Moet het een klein lichtje zijn of kan het elk object zijn? En om het zwart te laten worden, moet het in een donkere kamer zijn?

Yázhì: Een lichtje is een voorwerp dat je aandacht en focus trekt. Ik gebruikte een van de kleine rode lampjes van de schuifdeurbediening, het rode gaf aan dat de deur op slot was. Maar een kaars of een vuurtje zou nog effectiever zijn vanwege het hypnotiserende flikkeren.

Maar nu vertraag ik gewoon de tijd en ga op zwart, alles wordt zwart om me heen, met mijn ogen open. En ik ga weer weg en ik ben op de nieuwe plek. Geen licht, geen kaars.

Een andere manier is om het in het donker te doen. Ik doe het licht uit, concentreer me met mentale beelden op waar ik heen wil, en dan sluit ik mijn ogen en als ik weer opendoe, ben ik er.

Gosia: Hoe "lang" duurt het voordat je op de nieuwe plek bent?

Yázhí: Zo'n 10 seconden, misschien minder.

Gosia: Hoe komt het dat jij jezelf daar vindt en wij niet? Wat is het verschil tussen ons en jou? Overtuigingen gebroken?

Yázhí: Jij en de anderen zitten te veel vast in de fysieke dimensie van dingen. Het zijn echt overtuigingen. Er is geen fysiek, ik meen het. Niet zoals in een illusie. De illusie is te denken dat je het bent.

Gosia: Hoe kom je los? Ik bedoel, ik weet serieus dat het allemaal gewoon mentaal is. Hoe komt het dan dat ik die dingen nog steeds niet kan doen?

Yázhí: Je bent geen lichaam dat een spirituele ervaring heeft, je bent slechts een ziel vol krachtige ideeën, zoals het gezegde luidt.^[SEP] Hoe los te komen? Hoe vaak mediteer je echt, zoals bij het volledig weggaan en bij het ontwaken weet je niet eens waar of wanneer je bent?

Gosia: Een keer per jaar.

Yázhí: Hoe vaak beoefen je astraal reizen, of bewust slapen?

Gosia: Eens in de 5 jaar.

Yázhí: Dat is het probleem. Je wilt een marathonloper worden, terwijl je nog aan het leren bent hoe je moet lopen. Het is maar oefening.

Gosia: Maar ik dacht dat het niet om oefeningen ging. Je zei dat het meer gaat om die dingen mentaal te beseffen. Je er bewust van worden. Weten de Taygetans op het schip, wie dan ook, hoe ze moeten teleporteren?

Yázhí: Een ding is het te begrijpen, een ander om er echt bewust van te zijn. Niet omdat iemand je vertelt hoe je moet teleporteren kun je het meteen. Je moet het hoe voelen, en dat hoe is eigen aan elke persoon, nooit hetzelfde voor twee of meer.

Anéeka probeert het, maar het lukt nooit. Raguel vermaakt me ook met zijn trucs, maar ook hij kan het niet.

Gosia: Is het gemakkelijker om het vanuit 5D te doen dan vanuit 3D?

Yázhí: Minder beperkende overtuigingen, maar in werkelijkheid is dat alles wat ze zijn. Dus, het is even gemakkelijk om te springen in welke D je ook bent. Een D is toch gewoon een ander idee!

Gosia: Ja. Maar hier hebben we wel meer van die beperkende overtuigingen. Dus, het slijt van je af. Denk ik. Collectief laat wel zijn sporen na.

Yázhí: Ja.

Gosia: Dus, je zei dat je je een plek moet voorstellen waar je je aanwezigheid kunt rechtvaardigen? Waarom niet zomaar een plek? Is dat niet een andere beperking?

Yázhí: Nop nop, elke plek waar dan ook. En ja, dat is zo. Maar je kunt dat omzeilen! Je kunt astraal reizen naar die locatie, alsof je naar die plek vliegt en rondkijkt. Dan zie je en herinner je je de locatie. Dan ga je... terug naar je lichaam!

Gosia: Oké, dat is interessant. Wat voel je tijdens het teleporteren?

Yázhí: Alsof je in slaap valt zonder het bewustzijn te verliezen, precies zoals wanneer je in diepe meditatie gaat, want dat is wat het is. Dus, je mediteert in wezen naar een diepe staat. Met visualisaties van de plaats waar je wilt zijn. Jezelf daar volledig voelen. Elk detail in je gedachten. De geuren, de temperatuur, de bries op je gezicht. Dan haal je jezelf uit die diepe meditatie en ben je er. Dat is wat ik voel. Niets anders. Of misschien, maar het is moeilijk te begrijpen of te beschrijven.

Gosia: Maar als je dan in het proces zelf bent, van het verschuiven, wat voel je dan? Net als reizen door de Ether, is er geen "reizen" of beweging?

Yázhí: Stel je voor dat je in een diepe meditatieve trance raakt terwijl je van een helling afglijdt. Hoe verder je naar beneden glijdt, hoe dieper je mediteert. Voel het alsof het een donkere plek is waar je in glijdt. Echt diep. Dat is normale meditatie. Zoals lineair. Je glijdt ernaar beneden in en je glijdt er naar bovenuit.

Dit, en ik heb me al vaak voorgesteld dat ik dit beschreef, maar dit is misschien de eerste keer dat ik het schriftelijk doe... De teleportatie voelt zo:

Je glijdt zoals gewoonlijk in die diepe meditatieve staat. Meditatieve toestand waarin je gaat op zoek naar teleportatie, of naar een meer diepgaande mystieke ervaring. Maar je vindt het niet gemakkelijk. Je glijdt erin, naar beneden en diep en dan weer naar boven. Dit is als glijden in het glijden naar beneden in die diepe, diepe staat en dan als je er eenmaal bent, ga je als het ware zijwaarts ergens anders heen. Zoals van de glijbaan af, naar rechts of naar links. Het voelt niet alsof, of alsof je echt zijwaarts bewoog. Het is een duidelijke verschuiving. Dit is een poging om het onbeschrijfelijke te beschrijven.

Het is duidelijk alsof je de meditatieve toestand gebruikt om toegang te krijgen tot de mogelijkheid om, van daaruit, in een geheel nieuwe richting te gaan, een andere wereld binnen te glijden. Het is iets waartoe je geen toegang krijgt door alleen diep in meditatie te gaan. Het is alsof je daar in de eerste plaats moet zijn, en dan... van daaruit in nog een andere trance gaan. Het woord "zijwaarts" gebruik ik om te beschrijven dat je een andere geestestoestand binnengaat als je uit die diepe meditatieve staat komt. De diepe meditatieve toestand is niet genoeg. Het is alsof je een heel diepe en donkere gang ingaat, om dan in het donker een andere deur te zoeken en die in te gaan.

Het was ooit moeilijk voor mij. Ik kon die toestand maar een fractie van een seconde vasthouden, en dan was ik weer terug. Maar nu kan ik het doen wanneer ik wil. Op elk moment. En elke duur.

Gosia: Waarom maar een fractie?

Yázhí: Het lijkt erop dat alleen al het enthousiasme om die ervaring te hebben resulteert in een emotionele reactie die je uit die staat doet wegspringen. Maar naarmate je dat meer en meer ervaart kun je leren die emotie vast te houden, en in die plaats, wereld of staat van bewustzijn te gaan.

Gosia: Wat is je lichamelijke reactie als je eenmaal aan de andere kant bent? Gaat het lichaam er goed mee om?

Yázhí: Voelt normaal aan. Als echt. Maar blijkbaar put de ervaring het uit en veel! Alsof je 10 mijl hebt gerend met een rugzak van 20kg in de zon. Afhankelijk van wat je deed.

Gosia: Waarom is dat? Misschien is het niet gezond voor het lichaam?

Yázhí: Ik weet nog niet zeker waarom. Ik denk dat het te maken heeft met het idee dat het je lichaam is dat deze energie afgeeft terwijl dat niet zo is. Maar ik voel me heel uitgerust als ik mijn lichaam niet beweeg, alleen mijn geest. En het put mijn lichaam erg uit als ik teleporteer met lading. En hoe groter, hoe meer energie ik nodig heb om met lading te teleporteren.

Gosia: Nou dan moet je jezelf niet te veel opbranden. Gebruik de deur.

CHAT 3 (oktober 2020)

Yázhí: Als ik teleporteer, heb ik niet het gevoel dat ik door een tunnel of een wormgat ga. Dat is wat je zou verwachten. Van plaats A naar plaats B. Nee, ik ben hier en dan ben ik er meteen. En dit is precies hoe sterrenschepen het doen. Het is allemaal Frequentiemanagement.

Zoals ik gisteren beschreef, heb je geen toegang tot dat deel van je geest als je wakker bent. Je moet in een trance gaan, diepe meditatie, die de wereld rond je lichaam uit je bewustzijn verwijdert. Je verwijdert jezelf uit je omgeving, en dan vanuit die staat van volmaakte stilte, ontwaak je waar je wilt zijn, want in je geest ben je daar.

Ik wens daar niet te zijn, waar ik ook wil zijn. Ik ben daar in geest en ziel. Een beetje wat ze zeggen in de Wet van Aantrekking over voelen alsof je al hebt wat je wilt, niet wensen dat je het hebt.

Maar het is een diepere overtuiging omdat de meeste mensen denken dat ze voelen wat ze willen als - alsof het er was als - alsof ze het al hadden, terwijl ze het in werkelijkheid niet hebben, ze houden alleen het idee dat ze het hebben in hun bewuste geest, en hun onderbewustzijn blokkeert hen nog steeds denkend dat het alleen maar een wens is en niet de werkelijkheid die er al is.

Wat zij dus in hun training moeten doen is kleine, gemakkelijke dingen wensen en dan elke dag oefenen, en zo ongeveer de hele tijd, steeds ingewikkelder.

Hetzelfde geldt voor meditatie. Mensen denken dat ze zich moeten afzonderen van de anderen, een mooi plekje zoeken en hun benen kruisen, verschrikkelijke houding trouwens, geen bloed naar je benen! Sommigen zeggen dat dat de bedoeling is.

Als je genoeg geoefend hebt kun je in een paar seconden overschakelen naar diepe meditatie, een diepe meditatieve staat, met iedereen om je heen. Ik hoef niet eens mijn ogen dicht te doen. Als je genoeg geoefend hebt, doet het er niet toe hoe en waar je lichaam is. Met genoeg oefening wordt het zo gemakkelijk dat het makkelijker is om naar de badkamer te teleporteren dan de moeite te nemen om erheen te lopen.

Gosia: Ok. Ik heb deze **Vraag:** U zei dat men de plaats tot in alle details moet visualiseren.

Yázhí: Ja. Daarom is remote viewing hier belangrijk.

Gosia: Kun je je een persoon voorstellen, alleen een persoon in detail, zonder de plaats, om zo te teleporteren naar de plaats waar die persoon is, waar dat ook is? Bijvoorbeeld als Matias zich richt op Gosia, Gosia, Gosia, zou hij dan naar mij kunnen teleporteren?

Yázhí: De persoon is een baken, maar dan moet je de omgeving van de persoon op afstand bekijken om op een goede plaats te "landen". De persoon helpt veel omdat het telepathisch veel aangeeft, maar van daaruit moet je nog steeds rondkijken omdat de persoon niet de locatie is. Het is de locatie, de illusoire ruimte en tijd, alsof je daar bent. Ik heb gegevens nodig. Ik heb elk detail nodig, om het in mijn gedachten vast te houden. Geuren, temperatuur, lucht, wind, de textuur van de vloer. Ik kan het me allemaal tegelijk levendig voorstellen. En ik "spring" daarheen. Of ik kan een plaats zien, als in met mijn ogen. Ik kijk naar een plek, en dan kan ik erheen teleporteren. Zoals de top van de dennenboom, bijvoorbeeld. Zelfs kijken naar de bestemming is soms niet genoeg, ik moet er voelen, en dan kan ik details missen.

Gosia: Als iemand naar me zou kijken terwijl ik dit doe, zou ik dan gewoon verdampen? En dan "magisch" op een andere plek verschijnen?

Yázhí: Ja, maar er is een tendens, mensen kijken alsof ze je soms kunnen blokkeren, met hun intentie, maar alleen voor een beetje, want zodra ze knipperen ben je er niet meer, maar op de andere plaats. Dus, de andere mensen zien je niet verdwijnen "voor hun ogen." Waardoor het allemaal op een truc lijkt. Ze draaien hun hoofd een seconde, of knipperen. Dat is alles wat ik nodig heb. Maar ik ben er zeker van dat dit slechts een idee is en dat het overstegen kan worden.

Gosia: Maar als iemand niet wegdraait... naar je staart, wat zouden ze dan zien? Geen knipperen.

Yázhì: Dat is nog niet gebeurd. Maar ze zouden me gewoon helemaal zien verdwijnen. Als een lichtschakelaar.

Gosia: Oké. Dus... kijken naar de foto van een plaats waar je nog nooit geweest bent is niet genoeg. Zoals een Nepalese woestijn op de google kaart.

Yázhì: Nee, het is niet genoeg.

Gosia: Ok. Dus, waar is deze vaardigheid echt nuttig voor? In jouw begrip. Afgezien van het voor de hand liggende.

Yázhì: Je verbeelding is de limiet ermee. Het is allemaal gerelateerd aan mijn andere vaardigheden. Teleporteren, heel snel bewegen, en tijdsvervorming. Ze komen allemaal voort uit hetzelfde principe.

Gosia: Ik begrijp het. Wordt het niet te zwaar voor het lichaam om de hele tijd weer in elkaar te moeten zetten als je het veel doet?

Yázhì: Het put het lichaam inderdaad uit. Het lichaam is verbonden met geest en ziel, het is niet gescheiden. Dus, in zekere zin dwing je het om te volgen wat de anderen doen. En je verbrandt brandstof als een gek. Zoals een straaljager op naverbrander.

Gosia: Hmm... En waarom zou het inspannend zijn als het verbonden is met de geest, als het lichaam de geest is, en als het voor de geest niet zwaar is? Het lichaam is de geest. Dus, als het voor de geest niet inspannend is, waarom is het dat dan wel voor de lichaam-geest?

Yázhì: Het is verbonden met de subtiele geloofssystemen waar ik nog steeds aan vasthoud, op een onbewust niveau. Omdat geest sterk genoeg zou moeten zijn voor iedereen.

En het is niet zo inspannend om alleen te springen, zoals ik gisteren zei, als je vracht sjuwt, dat is het inspannende deel. Ik vervoer spullen!

Gosia: Maar er is geen lading. Dat is ook de geest.

Yázhì: Juist. Dus mijn springen is nog niet perfect. Goed, maar nog niet perfect.

Gosia: Enige tijd geleden had ik een gewaarwording... in meditatie kwam er een andere stad in mijn gedachten... en plotseling had ik het gevoel dat een fragment van mij daar al was. Niet alsof ik me die stad inbeeld, maar dat ik er ben. En ik ben daar gewoon... omdat... ik overal ben. Ik ben het hele universum, het hele veld. Dus... op een bepaalde manier... is het gewoon beseffen dat je al op die plek bent, je verbinden met dat holografische fragment van jezelf dat er al is, en gewoon je lichaam in dat punt van jezelf projecteren? Het is niet alsof je er niet bent en je jezelf erheen brengt. Het is meer dat je beseft dat je er al bent. En gewoon je lichaam op die plek afstemmen. Toch?

Ja. Zoals ik gisteren al zei, is het op afstand bekijken van de bestemming genoeg om je genoeg te concentreren om erheen te springen. En dat is juist, je bent overal, je bent alles, dat is waarom het mogelijk is.

Gosia: Ja. En die visualisatieoefening maakt het alleen maar gemakkelijker. Want je geeft jezelf de instructie waardoor het kan gebeuren. Maar je bent er al. Je verschuift gewoon het punt van bewustzijn.

Ja. Het lichaam volgt omdat het slechts een idee is.

Gosia: Hé... Ik heb een idee. Hoe zit het met het verplaatsen van jezelf naar een ander persoon? Vergeet je lichaam. Wees een ander persoon.

Yazhi: Dat is gemakkelijk! Maar wat mij betreft, moet ik die persoon goed kennen. Je gaat ervan uit dat het lichaam van die persoon het jouwe is.

Ik heb meer dan eens gedacht of overwogen om bij iemand naar binnen te gaan en dan bij jou aan te kloppen, maar dat zou extreem freaky zijn en je zou het contact waarschijnlijk aan die persoon wijten. En die arme persoon zou daarna erg in de war zijn en waarschijnlijk zijn leven ruïneren!

CHAT 4 (oktober 2020)

Yázhí: Als ik het kan zou iedereen het moeten kunnen. Wat ik doe om te teleporteren is dat ik eerst mijn Frequentie verander, dan spring ik. Wat is een Frequentie eigenlijk? Hoe snel materie beweegt, deeltjes, energie. Dat is waarom hoe hoger... hoe sneller. Dus om je Frequentie te verhogen hoef je niet alleen, of je hoeft niet echt te denken aan rozen en chocolaatjes en zonnige stranden en nieuw speelgoed. Frequentie is tijd. Sneller, toch? Dat komt omdat je het vergelijkt met een tijdsbestek, relatief aan jou of aan anderen in wat je de buitenwereld noemt. Tijd ben jij, je gedachten, je bewustzijn van zijn, van bestaan, weten dat je iemand bent, bewustzijn!

Ze gaan hand in hand, bewustzijn-bewustzijn en tijd. Je kunt je niet bewust zijn dat je bent, dat je bestaat, zonder een perceptie van tijd te genereren die uniek is voor jezelf, uniek voor jou. Jij en je gedachten, en je Frequentie, is wat tijd voor jou is. Tijd ben jij.

Bewustzijn genereert het, maar bewustzijn is ook bewustzijn van zijn en van het genereren van datgene waar je je aandacht op vestigt. Zwaartekracht is die aandacht die je geeft aan alles waar je aan denkt, in een tijdsbestek dat je ook genereert. Zwaartekracht is de stroom, de focus van je aandacht. Het schept werelden en alles wat zich daarin bevindt.

Dat is zwaartekracht, een stroom van bewustzijn gemeten in een tijdsbestek dat ook uitgaat van dat scheppende bewustzijn.

Elke stroom betekent dat het een snelheid heeft. Zwaartekracht is afhankelijk van snelheid en snelheid is relatief tot tijd, tijd tot bewustzijn en bewustzijn tot bewustzijn. En alles wat is, alles wat bestaat, tot de relatie tussen al het bovenstaande.

Dus om je dichtheid te veranderen moet je je persoonlijke oscillaties veranderen. Dat is je perceptie van tijd ten opzichte van de omgeving die je als je omringt ervaart. Dus, hoe hoger je bewustzijn, hoe sneller je je manifesteert.

Dus wat ik doe is dat ik mijn perceptie verander en met perceptie mijn oscillaties per tijdseenheid in trance ga. Ik vertraag alles om me heen in mijn perceptie. Ik vergeet wat me omringt, ik neem alleen fragmenten waar, ik bevries de tijd in mijn geestesoog en daarmee in mijn waarneming.

Ik kan met water aan het spelen zijn en het in de lucht gooien, en ik zie het nog steeds daar, als een klompje water, hangend in de lucht, daar eeuwig, tijdloos. Ik negeer het ogenschijnlijke feit dat de bal al lang gevallen is. Wat ik nu waarneem is de eeuwige waterbol, daar, bevroren in de tijd. Ik heb letterlijk het beeld van die waterbollen die maanden oud zijn of ouder, veel ouder.

Gosia: Dus de truc zit hem in het trager laten lijken van alles eromheen?

Yázhí: Ja, omdat de waterbol het focuspunt is van de trance, de verandering van mijn geest, van wat ik waarneem als de werkelijkheid. Dus mensen beginnen langzamer en langzamer te lopen, ik "snap shot" ze als stil en dan zijn ze het. En ik begin om hen heen te lopen alsof alles stil is. Dus ik beweeg in een andere dichtheid. Boven hen. Onzichtbaar voor hen. Ik beweeg me ook ten opzichte van hen als een kogel. De sleutel is de trance, je perceptie. Isoleer je geest van prikkels van buitenaf, geen tijdsbestek behalve die van jezelf, niet die van hen.

Ze beginnen te klinken als onder water, verder en verder weg, zoals de kaars van licht of het bolletje water dat nog in de lucht zit, blijft als het enige waar je je op concentreert. Daarom is het enige dat voor jou bestaat het bolletje water of de kaarsvlam omgeven door zwartheid.

Je bent de tijd zelf, je bent de zwaartekracht, je bent pure creatie, wat je ook maar denkt dat het is! Dus ik concentreer me en ik stel me voor waar ik heen wil. En ik heb een fotografisch geheugen, en dat is nog een vaardigheid, dus ik neem snapshots van waar ik heen wil en ik ben er. Ik beeld me daarin, met het grootste detail.

En het hele proces duurt voor mij slechts een fractie van een seconde. Het is allemaal oefening. De sleutel is het veranderen van je perceptie van tijd. Tijd is alles. Het is bewustzijn, het is je frequentie, het is je bestemming. Het is zwaartekracht.

Maar dan zit je binnen een eigen veld, zoals hierboven beschreven. En wat er ook in je veld is, is een deel van jou, dus soms verpruts ik dingen, maar het is allemaal leren. Ik kwam in een doornstruik terecht, en ik kon er niet uit met alleen teleporteren. Want wat ik deed, ik nam het deel van de struik in mijn veld met me mee.

Dus ik heb verschillende keren geprobeerd me los te schudden van de struik door naar verschillende plaatsen te teleporteren, en ik kon de struik niet losschudden. Ik heb ook gemerkt dat de dingen die het meest aan je blijven plakken de levende dingen zijn, dus ik kan andere dingen wel schudden, maar de struik niet, want die was groen en ze moesten hem met een pincet en een nijptang van me afhaken om hem door te knippen.

Gosia: Ha ok! Dank je wel! En zijn er veel mensen in Taygeta of 5D in het algemeen die deze vaardigheid hebben?

Yázhhi: Ik ken niemand anders. Hogerop is het gebruikelijk en een manier van leven.

Gosia: Ok, en u had het over het meenemen van levende wezens. Vallen daar ook dieren en mensen onder? Kun je ze met je meenemen?

Yázhhi: Theoretisch kan ik dat, maar ik heb het nog niet geprobeerd. Alleen met plantaardig leven, en met levenloze voorwerpen.

Gosia: En hoe zit het met temporele teleportatie? Teleporteren naar andere tijden? Toekomst, verleden?

Yázhhi: Ik dacht dat je het nooit zou vragen.

Gosia: Het was eigenlijk de vraag van iemand van de Youtube commentaren.

Yázhhi: Er is geen toekomst en geen verleden. Ik kan er zo heen en weer springen!

Gosia: Echt waar? Maar wat is dan het mentale proces daar? Want anders stel je je de scène alleen maar voor, oké. Maar hoe specificeer je wat voor tijd het is... Toekomst, verleden?

Precies hetzelfde. Tijd is slechts een locatie, het is alleen in je geest.

Gosia: Maar hoe specificeer je het, wat is de instructie die je aan je geest geeft?

Yázhhi: Dat doe je niet. Wat je specificeert is de betekenis, de omgeving. Dus als je je op de juiste manier een plaats voorstelt die niet meer bestaat, maar je herinnert het je met voldoende detail, dan kun je er naartoe springen. Ik heb markers lang geleden verlaten, want ik ben hier niet nieuw in, dus ik ben hier al mijn hele leven mee bezig, dit beoefenend, hoe kort dat voor jou ook mag zijn.

Gosia: Ok dus het komt erop neer dat je het je herinnert. Maar als je er nooit geweest bent, zoals in het Ghana van 1800, dan kun je er niet naartoe teleporteren. Markers? Hoe zien die eruit?

Ik herinner me een fakkelvlam in mijn kamer, voordat ik hier kwam. Ik herinner me mijn kamer, niet in een ruimteschip, maar in een oud fort. Ik herinner me de muren, de houten meubels, de vloer, de details, de figuren die ik zag in de vlekken en in de rotsen die de muren vormden, het geelgroene gordijn dat de deur naar mijn "kamer" was en de mijne scheidde van die van mijn

moeder. Dit was in het jaar, min of meer, 1325 v. Chr., zo'n drieduizend driehonderdvijfenveertig jaar geleden. En ik spring er nog steeds.

Gosia: Ik begrijp het. Maar het moet iets zijn wat we ons toen herinnerden. Niet een willekeurige plaats. Ik kan niet naar Ghana gaan in 1743. Daar heb ik toch geen herinnering aan?

Yázhì: Wat je je herinnert en hoe goed je je een plaats herinnert, een bestemming, dat is wat telt. Dat is het adres in ruimte en tijd, om het zo maar te zeggen.

Gosia: Ok, dus je springt terug naar daar. Wat doe je daar?

Yázhì: Ik ga er graag heen gewoon om er te zijn. En ik sta vrij van mezelf. Maar ik vind het fijn om bij mijn moeder te zijn. Herinneren.

Gosia: Dus nu moet de vraag volgen: Vind je jezelf daar met je andere JIJ? Ik bedoel, is het in feite alsof je terug in de tijd springt?

Yázhì: Ja. Soms is het leuk, andere keren ben ik liever alleen. We brengen samen tijd door, spelen, en mensen die "mij" daar kennen denken dat ik (zij) me alleen maar dingen inbeeld, een "denkbeeldige vriend of tweelingzus "ik." Pas op voor "denkbeeldige vriendjes" die kinderen hebben, meestal zijn ze echt! Dat is een waarschuwing voor ouders!

Gosia: Ik begrijp het. Heel cool. Dus van wat ik zie, gaat de teleportatie verder dan alleen muren overschrijden om sneller naar de keuken te gaan. En met andere woorden, je verveelt je nooit.

Yázhì: Niet licht!